

שושנה ירושלים: אל חשב, קראתי את הצעתך, שאת מכנה אותה גאונית (הרשי לי לחלוק על כך), אולם לאותה עלמה יש כנראה עינים יפות משלי.

יעקב מראשון לציון: החל את מכתבו ל-903/426 במלים: "כליל צלילי שלום — וקציר עולמות תהי לה". אם רוצני ללקבל תשובה על מכתבך, העבר לי את כתובתך ה' מלאה, ואני אעבירה לנערה.

ניגודים בשבילי
(916/500) מאמין בתורת-הניגודים. על כן הוא רוצה שהנערה שתצדק לכתוב אליו לא תהיה כמותו. תכונותיו הן: רציני, שקט, לא אוהב מאמץ גופני (כל שון פשוטה ונקייה קוראים לו את עצל). פרט לכך הוא יליד הארץ וכן 24 בעל גובה בינוני.

צברית ותו לא
צברית בן 22 זה, שמספרו (916/501) הוא כנראה חבור מיסתורי. כל מה שהוא כותב לי הוא שברצונו להתכתב עם צברית.

רוצינאות מחיפה
שני היילים צעירים בני 19 (916/502) מחפשים לעצמם שתי רוצינאות להתייכתות. עליהן להיות בנות 18-17, רציניות, חסרות, הם סבורים כי יוכלו ל-עניין אותן בנושאים כתיאטרון מוסיקה, קולנוע ושחמט.

תנחומים במכונית
נא להכיר: צעירה בת 18 (916/503) יפה למדי (לפי דבריה), מאוברכת מאחבה ראשונה ורוצה על כן להתנחם בהתכתבות עם צעיר בן 24 בעל השכלה תיכונית, רצוי בעל מכונית, אומרת היא היא מוכנה לומר על המכונית אם יהיה הבחור כאמת נחמד (יפה מצדה, לא כן?) את הנושאים להתכתבות היא משאירה לאחר ההתקשרות הראשונה.

אופניים, אופנוע, או מטוס?
ארבעה נערים שניים הכללי הוא 72 שנה (916/504) שמקלם 257 ק"ג רוצים להתכתב עם 4 בנות שונות הכללי 68 ומש-קל הכללי כרע לא חשוב. הנושאים להתכתבות יכולים להיות: (א) תעופה (ב) ספורט (ג) סרטים, אולם לפני שתתקנה את העם ליהן מוזב ותנישה תחילה לראי לראות אם הן תמרות, בלונדיות ועליות — אחרת לא מתשלם כל העניין. אותם ארבעה מוסקטרים מוליפים שהם כולם שופים פנים (קייקיי) וחוסנים (בכל השנה); בעלי רשימות נהיגה החל באופניים וכלה במטוס.

נא להחזיר
והרי לפניכם הודעה שאני מפרסמת כלשונה, מוסיפה רק את המספר: (916/505).

לחילת במחנה צבאי אישם אכר, מחוסר מושג, רמה אינטלקטואלית ר' חוש-הומור, המוצא הישר איות על שכרו.

תארו: נילו הפחות 25; מצוייר ב' תכונות הנ"ל (ציור נוסף של נטיה ספ' רותית — רצוי), מוכן לנהל התכתבות סדירה.

וכן וכך
נער בן 18.5, תלמיד השכיעית, (916/506) רוצה להתכתב עם נערה בת 16-15, בתנאי שאחבה כמותו: קולנוע, תיאטרון, ספרות, ציור וכיו"ב (אולי בספורט) לי סוף סוף פעם אחת מה ס' רששו של וכו' ויעקר כסול שניים) הוא מוסיף שהוא בעל חוש-הומור, ויש מה אם תהיה הנערה תלמידת נימנסיה ותלאיבית.

מה יש לך לומר להגנתך?

שולח: — קנאת מוכנת לי. אולם בסגנות קנאה לא חשיתי דבר, כי אם רק תנאי את נאותו העצמית של בחורך. הרדי הנאותה ביותר היא לשאול בחיך אם זה ממנה בדרך כלל לחבקים נערוות זרות בקולנוע, שעה שאת חושבת אותו במילואים, אולם מני לו את ההודעות להנן על עצמו אחרי שתטויו בפניו את כתב-האישום שלך.

על כל הפונים אני בכל עניין שהוא, לצרף 500 פר-פה במלים.

הועילו. לא נותר לפעילי הסניף אלא לצפות למאבקי שוטרים נוספים, שיעלו בהכתם חברי מפלגת אחרות. פירצי עגלות-רוכלים זעירות, לכל הפחות.

כל ישראל נודמאלי בהחלם

בין מקבלי ההודעה לבוחר שנשלחה לכל בעלי זכות הבחירה לכנסת השלישית נמ' צאים גם כל יושבי בתי-החולים לחולי-נפש במדינה.

אל הדגל!

בליל תהי-העצמאות נגנבו ברמלה על-ידי אלמונים עשרות דגלים לאומיים שנשארו תלויים על בני-מגורים ועסקים.

נצחון הפיכתות

הישראלים התרגלו למעט בלגימת הטיפה המרה, מסר אגף המכס והבלו במשרד ה' אוצר. בעוד שבמשך שנת 1950 שנתה הישראלי הממוצע 4 ליטר יין 9.5 ליטר בירה, הרי בשנה שעברה הסתפק ב-2.5 ליטר יין 7.5 ליטר בירה — כמות ששתין מובהק יכול לחסלה בערב אחד. לעומת זאת, ממשיך הישראלי הממוצע לברך "לחיים" על 1.5 ליטר של עראק וקוניאק, ממש כמו לפני ארבע שנים.

ארץ זבת חלב

ייצוג מקורי בחר לעצמו קיבוץ אילת השחר בתהלוכת האחד במאי בחיפה: על מכונית שהיתה בנוייה כגורן-קש ישבו שתי בנות שחלבו שתי כבשים, תיזו את החלב ישר מן העטנים אל תוך הקהל.

קול ברגה נשמע

במעברת קורדאני ב', שבסביבת חיפה, לא התקיימה כלל אסיפת האחד במאי, בניגוד למה שנקבע מראש, משום שאחד מתושבי המעברה, ממחנדי החג, הקים צעקות כה עזות שאייאפסר היה להתגבר עליהן.

ספורט

כדורסל

גשם של סלים

משמעת-האימונים הקדיחה של כדורסלני קבוצת מכבי-צפון תל-אביבית גרמה השבוע לחוסר-מדינה: ברגע בני עלתה הקבוצה על המגרש, הציפה אותה יריבתה, קבוצת הפועל תל-אביב בגשם של סלים. מטיח-הס' לים הגדול ביותר: עמוס קופסר, גבה-הקומה וגם-השרירים.

נוסף על ספיגת הסלים הכרונית שגו אנשי מכבי כמה שגיאות מפתיעות:

- במרכזו הקביצה הוצב השחקן הנמוך והחלש ביותר במגרש, שעיצבן את חבריו בהראותו הבלתי-פוסקות, הפריע למהלך התקין של המשחק.
- החמישיה הראשונה של מכבי נשארה במגרש משך מרבית זמן המשחק, אף כי גילתה חולשת-משחק בלתי-רגילה.
- המכבים סיתחו משחק של הגנה אי-שיה במקום הגנת-שטח, מבלי להתחשב בגור-בהיקומתם ובשליטתם הספורטאית של אנשי הפועל.

פרי השגיאות וחוסר-האימונים: 69: 25 לטובת הפועל תל-אביב.

במסלול

ביבשה ובמים

תוכנית התאחדות הספורט הישראלית להע' לות את הרמה המקצועית בשטחי הספורט השונים נשאה פרי ראשון: השבוע הגיע לארץ מאמץ-השחייה האמריקאי, בוב קיפוט, ינהל קורס-שחייה מתקדם לקראת האולימפ' יארה. אורח ספורטאי אחר: הרץ השחודי ה' נודע, סטודנט למשפטים בורגר חיקלונד, שבא להשתתף בתחרויות ההכנה של הסטודנטים הישראליים לקראת אולימפיאדת הסטודנטים, שתיערך בסן-סבסטיאן, ספרד.

אבית וחוץ

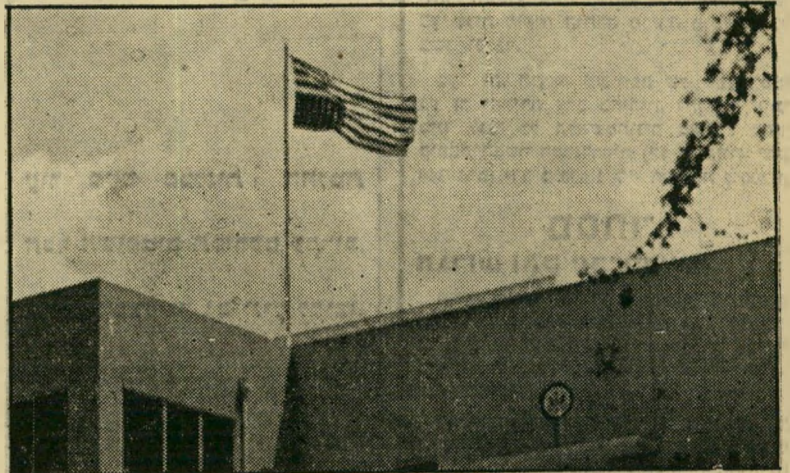
לפי בקשתם של רץ אריה גליק, הודף-כדור ברזל וקפצן ברוך חבס וטינסיא יעקב בונט' מן הלומדים בחיץ-לארץ, התירה התאחדות הסטודנטים הסטודנטים ישראלים המשתלמים בארצות שונות להשתתף במסגרת הנבחרת הישראלית באולימפיאדת סן-סבסטיאן (ראה לעיל), אם ישיגו את מספר הנקודות הנדרש, יגישו אישור של שלושה שופטים מוסמכים.

יומיים, לאחר שנשגש עם בנו: "הוא נשבע לי שלא היתה כאן שום קללה... היה רק קיל' קיל במכונה."

צבא גלגולה של נער

ביסודו של כל חייל מוגז זוג נעליים. אולם לא תמיד זוכה יסוד זה לתשומת-הלב ה' ראוייה במנגנון אספקת הציוד בצה"ל — כך מסתבר מן הפרשה שהפכה, בפי הנח"ל כולה, לשם דבר: פרשת הררי.

המדובר הוא בטוראי אריה הררי, חייל ביחידת נחיל אי-שם בארץ, שהודח על פרשת הנעלתו (או אי-הנעלתו) התפרסם השבוע בהשמטות קלות בירחון במחנה הנח"ל, כפי שנכתב על-ידינו, ב-20.9.1954, כתב הררי, "ראיתי כי נעלי מתפרקות. הווג השני היה בתיקון. היו לי, כלכל חייל, שני זוגות בלבד. באותו יום הגשתי דו"ח למס"א... שלקח זאת לתשומת ליבו."

הרגל ההפוך

מן העודרת עד ראש המחשלה

הייתי חובש... והוכרתיי להמשיך בפעו' לוח... בנעליים שהתחילו להתפרק. ביום שלישי נמצאתי בכיתה בחיפוי למודדים. כבר אז קשרתי את נעלי בסמרטוטים וחב' לים. לאחר שחזרנו... הגרבים היו קרועות לגמרי ונעלתי נעלי התעמלות פרטיות."

למסדר, ברגלים יחפות. לאחר שבר' עיים, המשיך הררי, "למסדר בוקר הייתי מופיע בנעלי התעמלות. לאימונים השאל לי המ"מם את נעליו, דבר ששיפסף את רגלי... בנעלי התעמלות שלי הייתי יוצא לספורים ביום ובלילה."

שוב חלפו שבועיים. "במפקדת הגדוד... ביקשתי מן המ"מם והאפסנאי הפלוגתי שידאגו לי, אך הם היו טרודים... למחרת בבוקר, בנעלים חצאיות שהשאל לי חבר, שלחו אותי לאצטדיון ברמת-גן. שם הלכתי בנעלי התעמלות שלי כשלושה ימים נוספים, עד כי נקרעו. חבר השאל לי סנדלים גדולים. כיום יומיים הלכתי יחף... בסיום התפקיד באצטדיון נסעתי לששה ימי חופש בנעליו של חבר שלי... (לאחר החופש) החזרתי לו אותן והמשכתי ללכת בנעלי התעמלות הקרועות שלי, שקשרתין בחבל. בצורה זאת הפעתי למסדרים."

הסוף המאושר: לא זאת בלבד שהטוראי הררי זכה כעבור חודשיים לזוג-נעליים, אלא שהפרשה כולה נשלחה במכתב לכל מפקדי הנח"ל מטעם מפקד הפיקוד סגן-אלוף אהרן זרון, בתוספת המלה: "לידיעתך."

פשעים

פירצה קוראת לעסקן

מזלו של דויד בארטון (30) האיר לו כל עוד עסק בקיוסקים בלבד. במשך החודש האחרון הצליח לפרוץ ל-11 קיוסקים ברמלה, השאיר את בעליהם חסרי-כל. לכשיסימה מלו בפעם ה'12, בחנות-מכולת, ניתפס על ידי אחד ממאבקי השוטרים שהיציבו בעיר.

כל המאורע לא היה תופס יותר משתי שור' רות ביומן משטרת רמלה, אילמלא התברר כי בארטון הינו חבר פעיל במפלגת אחדות העבודה, עובדה שהודגשה היטב על-ידי ה' מפלגות האחרות באסיפות הבחירות של הש' בוע.

במאמץ לטהר את שמו הטוב, נקט הסניף הרמלאי בפעולה מיידית להוצאת בארטון מהמפלגה. אמר אחד מעסקני הסניף: "במ" לים אחדות-העבודה לא התכוננו מעולם לסוג זה של עבודה." אך מאמצים אלה בלבד לא

כת העתונות של משרד ראש הממשלה. משך כמה שעות עמדו כל משרדי הלשכה במצב הכן, הטלפונים צילצלו, בקשות רשמיות הוסנו לכתובות המתאימות. הוצאה: אף עתון לא מירסם את התמונה.

אולם האנס קאופמן, אדם שקט וחובב-אמריקה, נרגז. הוא סירב להיענות לבקשה למנוע את פרסום התמונה. קרא הוא, בזעם: "האם יש לנו עתונות חופשית? האם היו מעזים לנהוג כך גם באמריקה?"

עולים

סלישות הגאון-גאון

כשהגיעו לפני כמה חודשים, שתי זקנות בגלי 60 כתירות ארצה, לא עוררו כל תשומת-לב. סיפורן על התגרשותן מבעליהן בנאירובי, קניה, העלתה על שפתי פקידי המכס רק חיובים ספקניים.

חיובי הפקידים הרצינו לכשבאר שבוע האחרון זוג התיירות, אשר הודיעו בינתיים

על רצונן להתיישב בארץ, קיבלו צריפון במעברת-טירה, ניסו עתה להוציא את מטענן מהמכס כעולות חדשות: ארגוני המטען הכילו, נוסף על כלי-מטבח, פרות וקרות ערך בשווי של עשרות אלפי דולרים. הפקי' דים קבעו את דמי המכס כנהוג.

עתה התברר כי התיירות האפריקאיות מדברות אידיש עסיסית, אינן אלא זוג פלרי סות יהודיות מפלוגיה אשר התיישבו באפי ריקה, פתחו בנאירובי חנות פרות. טענה הקששה שבשתיים: "סוחר הודי מתחרה הסיח בנו את אנשי המאומא, איים לצלותנו חיים אם לא נסתלק. המכס חייב להתייחס אלינו כפליטות לכל דבר."

פקידי המכס קיבלו טענה זו בספקנות, לא פטרו ממכס את מטען-הפרות שיעשיר את השוק בארץ, יגרום כאבי-ראש לבעלים רבים.

דרכי חיים

הקללה והמכונה

בבן, יצחק, נספצ בתאונת-עבודה בבית החרושת שלוש מאצבעות ידו הימנית נק' סעו'.

ההודעה הלטלסונית הקצרה המכה את אברהם טוך (60) מתקן-האופניים היפאי השקט, הרי בב עישון המקסרת. למכונת נקם הורסנית. הוא הוציא סכין מארגו-הכלים שלו, זנק ל' עבר שכנו, סוחר-אופניים שלמה גרינבלט: "קללת את בני והבאת עליו אסון: ידוך מוח' ז'."

גרינבלט שדוף-העצמות נתקף אימת-מחמת, הסגנר בחנותו. טוך המשיך בהסתערות אטילו לאחר שסילקו השכנים את סכיננו, הועבר ל' ביתו על ידי שני שוטרים, נרגע רק כעבור

הארץ

מסדר החללים עבר לדום (ול' ישראל). אהרון דוידוב, חילון משורה לא ישחרר גם המתות. פייפר לורי, בת לשפתה יהודית מדטרויס (קולונט). חנה הלוי, ראשון-לציון עבדים חיינו לאייזנהואר באמריקה. אין לבית המפפס המחויי זכות להכריח עדים. (הטולם הזח). א. מ. תל-אביב זוחי האמת הערומה.